

Dowód na teorię uskoku skorupy ziemskiej – 1

10 września 2024

W 1958 roku historyk Charls Hapgood wydał książkę „Earth's Shifting Crust”. Postulował w niej, że skorupa ziemska może ślizgać się po warstwie płaszcza ziemskiego i jako całość zmienić swoje położenie względem osi obrotu planety. To tak jakby skórka pomarańczy przesuwawała się po miększu, gdyby nie była do niego przytwierdzona. W 1970 ukazało się ponowne wydanie pt. „The Path of Pole”. Zdaniem Hapgooda przesunięcie skorupy miało mieć miejsce aż 3-krotnie w ciągu ostatnich 100 000 lat.

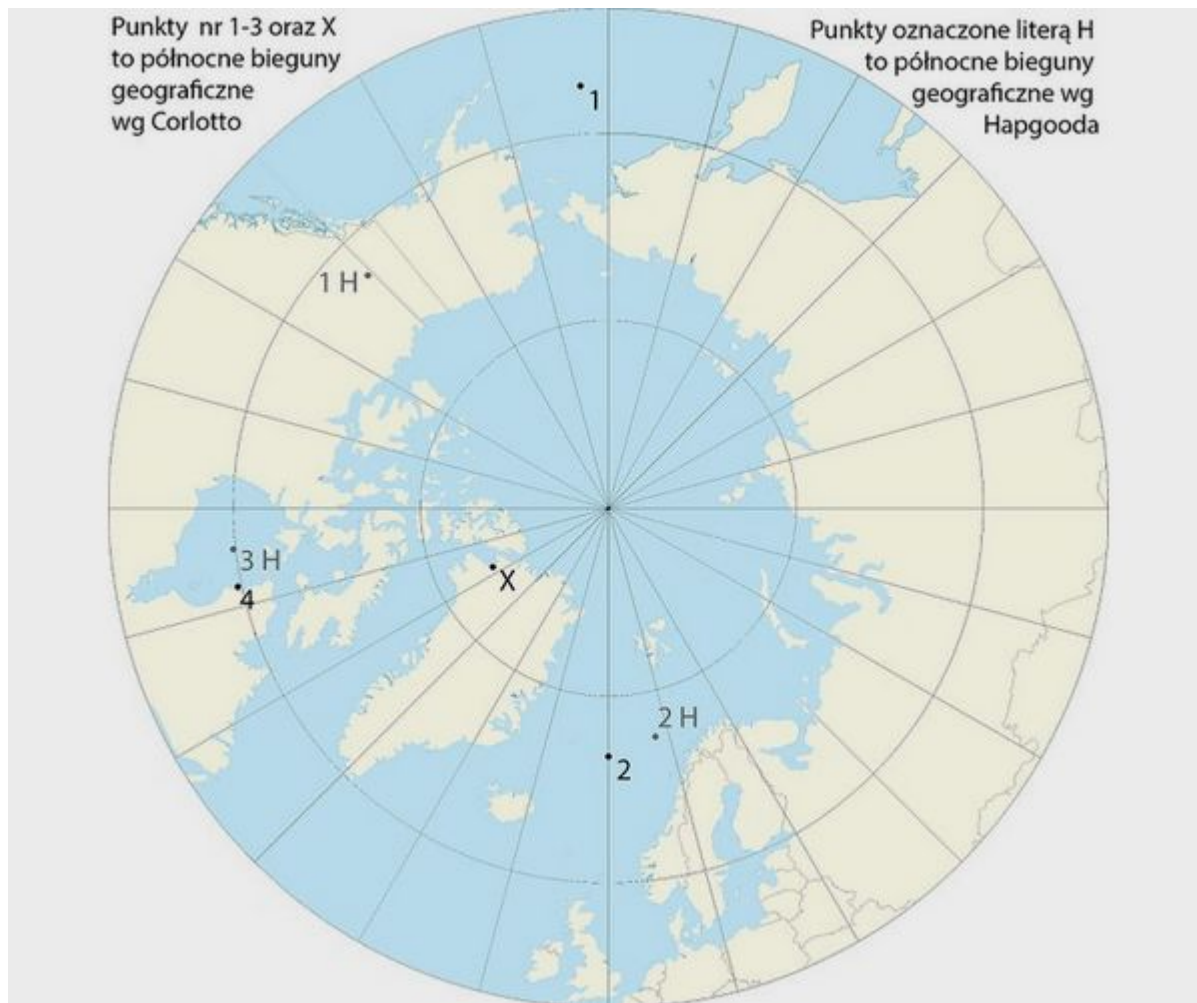
W jego hipotezie oś obrotu Ziemi pozostaje bez zmian, ale odnosi się wrażenie pozornej wędrówki biegunów geograficznych. Przesunięcia miały trwać po 5000 lat i każdorazowo doprowadzać do zmian klimatycznych. Hapgood tłumaczył tak występowanie epok lodowcowych, np. Ameryka Północna była skuta lodem dlatego, że większa jej część miała leżeć za kołem podbiegunowym. Hipotetyczna wędrówka geograficznego Bieguna Północnego wyznaczona przez Hapgooda na podstawie danych zmian klimatycznych była następująca: 80-75 tys. lat temu przesunął się z zachodniej Kanady (Yukon) w rejon Morza Norweskiego, 55-50 tys. lat temu do Zatoki Hudsona, a 17-12 tys. lat temu biegun przyjął obecne położenie.

W roku 2000 Rand Flem-Ath w książce „The Atlantis Blueprint” pisał, że w Ameryce Środkowej jest przynajmniej 50 indiańskich miast, których główne aleje czy budynki nie są zorientowane wg linii północ-południe, ale odchylają się o kilkanaście stopni na wschód od północy. Np. Aleja Umarłych w Teotihuacán jest odchylona na wschód o 15,6 stopni. Flem-Ath, który korespondował z Hapgoodem, przypuszczał, że miasta mogły być zorientowane wg bieguna w Zatoce Hudsona. Przynajmniej tak to wyglądało na mapie dla miast Teotihuacán, Tula, Tenayucan,

Xochicalco i Copan. Ale po dokładniejszych poszukiwaniach okazało się, że tak nie jest. Aleja Umarłych nie wskazywałaby hipotetycznego bieguna wg położenia wyznaczonego przez Hapooda), ale odchyłała się o 11,6 stopni na wschód od niego.

Mark Corlotto zauważył, że gdyby biegun z Zatoki Hudsona przesunąć na wschód o niecałe 200 km to główna oś Teotihuacan wskazywałaby na ówczesną północ. Corlotto ma doktorat z inżynierii elektrycznej, przez 30 lat pracy zajmował się obrazowaniem satelitarnym i mapowaniem terenu. Zmotywowany tą hipotezą opracował algorytm, wykorzystując azymut i współrzędne starożytnych budowli z Google Earth w celu oszacowania położenia biegunów, które najlepiej wyjaśniałyby ich zorientowanie. W 2020 roku w amerykańskim czasopiśmie „Journal of Scientific Exploration” ukazał się jego artykuł „A New Model to Explain the Alignment of Certain Ancient Sites”.

Algorytm brał pod uwagę zorientowanie budowli względem przesileni słonecznych, zenitalnego górowania Słońca, skrajnych deklinacji Księżyca (ang. lunar standstill) i kierunki kardynalne dla obserwacji równonocy. Program skorygował pozycje biegunów Hapgooda w Zatoce Hudsona i na Morzu Norweskim, zamiast w zachodniej Kanadzie miał znajdować się na Morzu Beringa; jeszcze jeden biegun miał znajdować się w zachodniej Grenlandii, pytanie pozostaje jak umieścić go chronologicznie pomiędzy pozostałymi.

Współrzędne biegunów geograficznych północnych wg Corlotto:

Zatoka Hudsona: $59,75^{\circ}\text{N} - 78,0^{\circ}\text{W}$

Morze Beringa: $56,25^{\circ}\text{N} - 176,75^{\circ}\text{W}$

Morze Norweskie: $70,0^{\circ}\text{N} - 0^{\circ}\text{E}$

Grenlandia: $79,5^{\circ}\text{N} - 63,75^{\circ}\text{W}$

Współrzędne biegunów geograficznych północnych wg Hapgooda:

Zatoka Hudsona: $60^{\circ}\text{N} - 83^{\circ}\text{W}$

Morze Beringa: $63^{\circ}\text{N} - 135^{\circ}\text{W}$ (Yukon)

Morze Norweskie: $72^{\circ}\text{N} - 10^{\circ}\text{E}$

Grenlandia: (brak danych)

Corlotto sprawdził w ten sposób 95 starożytnych lokacji i znalazł wyjaśnienie dla 78 miejsc. Dla przykładu:

Piramida Słońca w Bośni (zakładając, że to faktycznie piramida) swoimi ścianami byłaby zorientowana według kierunków kardynalnych dla Bieguna Północnego na Morzu Beringa. Tak samo

Grób Agamemnona w Mykenach, budynki w Knossos, Świątynia Skrzydlatych Lwów w Petrze, budowle w peruwiańskim Cuzco oraz Świątynia Trzech Okien w Machu Picchu.

Piramidy w Teotihuacan, Meksyk

Położenie współczesne

Zorientowanie względem Bieguna
Północnego w Zatoce Hudsona

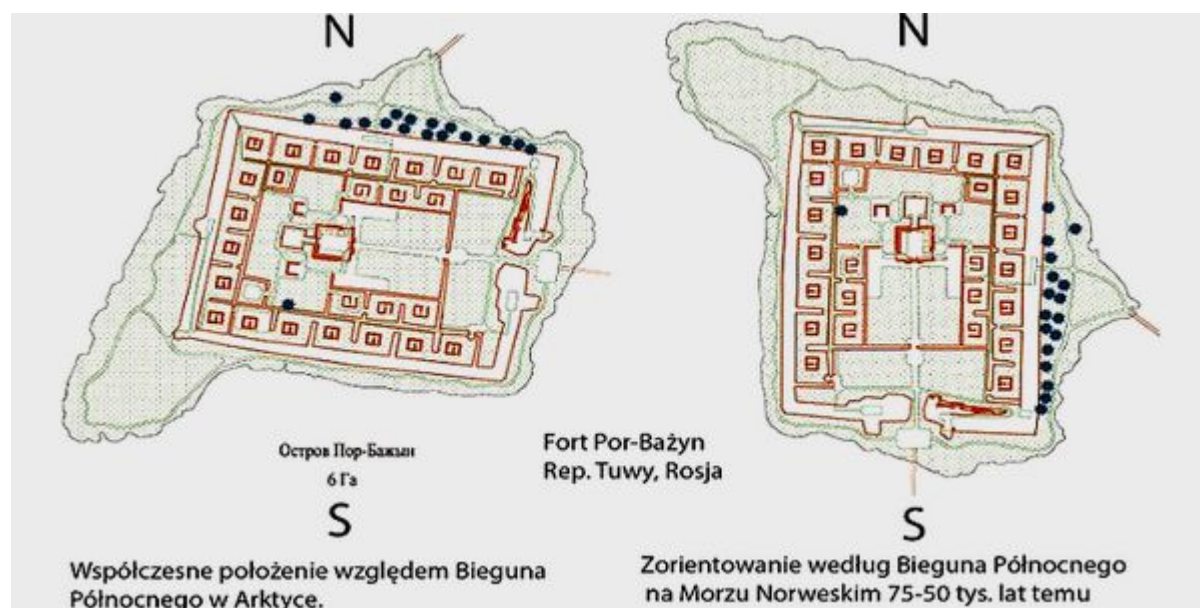
Świątynia Słońca Martand, Indie

Partenon w Grecji jest zorientowany wg kierunków kardynalnych dla bieguna na Grenlandii. Co prawda Partenon jako taki powstał w V wieku p.n.e. ale stoi na starszych fundamentach. Tak samo zorientowane byłyby budynki w Tenochtitlán, Puma Punku, Tiahuanaco (Tiwanaku).

Przy położeniu bieguna północnego na Morzu Norweskim zachodzą następujące związki: Świątynia Ramzesa II, Angkor Wat oraz kompleks Por-Bażyn (w rosyjskiej Republice Tuwy) są zorientowane astronomicznie dla obserwacji przesileń słonecznych; Świątynia Horusa w Edfu, Świątynia Isis w Shenchyu czy świątynia w Yeaha w Etiopii są zorientowane dla obserwacji skrajnych deklinacji księżyca.

Palenque, Teotihuacán, Świątynia Quetzalcoatl w Meksyku i Brama Lwa w Grecji byłyby zorientowane kardynalnie dla bieguna w rejonie Zatoki Hudsona.

Dla niektórych budowli zachodzą relacje dla kilku lokalizacji. Budynki w Hattusie (Turcja) są dziś zorientowane do obserwacji dużych deklinacji księżyca; przy biegunie na Morzu Beringa i Morzu Norweskim do małych deklinacji; a przy położeniu w Zatoce Hudsona dla przesileń słonecznych. Algorytm nie wykazał dla piramid w Gizie zależności astronomicznych dla poprzednich biegunów. Są zorientowane kardynalnie według dzisiejszych

kierunków geograficznych, co by znaczyło, że postawione je już po ostatnim uskoku skorupy ziemskiej. Podobnie liczne piramidy chińskie czy miasto Harappa.

Można teraz wyznaczyć z jakiej epoki pochodzą starożytne budowle, a przynajmniej ich fundamenty. Nierzadko bywało tak, że nowi osadnicy budowali na porzuconych ruinach. Jak ktoś chciał dowodu na istnienie przedpotopowych cywilizacji, to właśnie go dostał. Według modelu Corlotta były 4 wielkie uskoki skorupy ziemskiej, a bieguny zajmują już piąte z kolei położenie. Aztekowie twierdzili, że żyjemy w epoce piątego Słońca, a cztery poprzednie epoki skończyły się kataklizmami. Niesamowite jak elementy układanki zaczynają do siebie pasować. Ale żeby nie było tak fajnie, twierdzili też, że epokę piątą również czeka kataklizm...

Autorstwo: Bartosz W. Pietrzak

Ilustracje: [Quentin Bernard](#) (CC BY-SA 4.0), [Por-Bajin Fortress Foundation](#) (CC BY 4.0)

Źródło: WolneMedia.net

Źródłografia

1.

<https://journalofscientificexploration.org/index.php/jse/article/view/1619>